

Kunduzun Yüzen Saati

Çınar BİBER

Kunduzun Yüzen Saati

Çınar BİBER

Ormanın kenarındaki yeşil gölette, Kunduz çubuklardan ve çamurdan yapılmış sıcacık bir kulübede yaşıyordu. Her gün çok çalışır, ağaçları kemirir ve barajını yamalardı. Ama saatin kaç olduğunu hiç bilmezdi. Güneş hareket eder, kuşlar öter, Kunduz da sadece tahmin ederdi. 'Bir saate ihtiyacım var,' dedi, 'suda çalışan bir saat.'

Kunduz icat yapmayı çok severdi. Küçük bir ahşap kâseyi bir ipe bağlayıp gölette yüzdürdü. Kâseye minicik bir delik açtı. İçine su damladı ve kâse yavaşça battı. 'Batınca,' dedi Kunduz, 'bir saat geçmiş demektir!' Buna su saati adını verdi. Gölette yüzerken harika görünüyordu.

Kunduz su saatiyle gurur duyuyordu. Onu ördeklere ve kurbağalara gösterdi. 'Artık zamanı söyleyebilirim!' dedi. Ama saati denediğinde kâse çok hızlı battı. Sonra çok yavaş battı. 'Hmm,' dedi Kunduz, kafasını kaşıyarak. 'Bir şeyler ters gidiyor.' Üzüldü ve biraz da endişelendi.

Ertesi gün Kunduz yeniden denedi. Kâseyi suya koydu ve bekledi. Kâse kısa bir süre sonra battı. 'Bu bir saat değildi,' dedi Kunduz. Yeniden denedi. Kâse daha da hızlı battı. 'Eyvah,' diye iç çekti. 'Saatim güvenilir değil.' Bıyıkları sarktı ve yassı kuyruğuyla sinirle suya vurdu.

Tam o sırada Misk Sıçanı kürek çekerek yanlarına geldi. Kırmızı bir boyun atkısı takmış, küçük bir ölçü çubuğu çantası taşıyordu. 'Neden bu kadar üzgünsün, Kunduz?' diye sordu. Kunduz ona su saatini gösterdi. 'Zamanı göstermesi gerek,' dedi, 'ama sürekli değişiyor.' Misk Sıçanı kâseye baktı ve gülümsedi. 'Hadi birlikte deneyelim,' dedi.

Misk Sıçanı çantasını açtı ve bir ölçü çubuğu çıkardı. 'Önce suyun ne kadar hızlı damladığını görmeliyiz,' dedi. Kâsenin batışını izlediler. Misk Sıçanı damlaları saydı. 'Delik çok büyük,' dedi. 'Su hızla doluyor.' Kunduz başını salladı. 'Bunu düzeltebilirim,' dedi. Deliği minik bir dalla tıkadı ve küçülttü.

Saati yeniden denediler. Bu kez kâse daha yavaş battı. Ama yine de bir saat sürmüyordu. 'Belki kâse çok küçük,' dedi Misk Sıçanı. 'Su onu çok çabuk dolduruyor.' Kunduz düşündü. 'Daha büyük bir kâse kullanabilirim,' dedi. Daha büyük bir ahşap kâse buldu ve ipe bağladı. Yeniden denediler.

Yeni kâse battı, ama doğru zamanda değil. Kunduz'un kuyruğu sarktı. 'Hâlâ doğru değil,' dedi. Misk Sıçanı patisini omzuna koydu. 'Pes etme,' dedi. 'Sadece daha çok denemeliyiz.' Suyun dönüşünü izlediler. 'Bak,' dedi Misk Sıçanı. 'Rüzgâr kâseyi itiyor.' Kunduz'un gözleri parladı. 'Rüzgârı engellemek için küçük bir duvar yapabilirim!'

Kunduz dallar topladı ve saatin etrafına küçük bir duvar yaptı. Rüzgâr artık kâseyi itemiyordu. Saati yeniden denediler. Daha uzun bir süre sonra battı. 'Daha iyi!' dedi Misk Sıçanı. 'Ama mükemmel değil.' Kunduz biraz gülümsedi. 'Yaklaşıyoruz,' dedi. Saati tekrar tekrar denediler, her seferinde küçük bir sorunu düzelttiler.

Su saatini sabah ve öğleden sonra denediler. Gölet durgunken ve rüzgâr eserken denediler. Her seferinde düzeltilecek bir şey buldular. Kunduz deliği küçülttü. Misk Sıçanı ipi daha sıkı bağladı. Kâsenin düzenli batması için içine küçük bir taş koydular. Yavaş yavaş saat daha iyi oldu.

Bir gün Misk Sıçanı, 'Bir kez daha deneyelim,' dedi. Kunduz kâseyi doldurdu ve yüzdürdü. Suyun damlamasını izlediler. Beklediler ve beklediler. Kâse yavaşça ve düzenli olarak battı. 'Tam bir saat oldu!' dedi Misk Sıçanı. Kunduz'un gözleri kocaman açıldı. 'Gerçekten mi?' dedi. Yeniden denediler. Ve yine. Her seferinde kâse bir saat sonra battı.

Kunduz çok mutluydu. Misk Sıçanı'na sarıldı. 'Başardık!' dedi. 'Hayır,' dedi Misk Sıçanı, 'sen başardın. Ben sadece yardım ettim.' Kunduz başını salladı. 'Sensiz yapamazdım,' dedi. 'Bir arkadaşla denemek her şeyi değiştiriyor.' Birbirlerine gülümsediler ve su saati gölette gururla yüzdü.

Ördekler ve kurbağalar saati görmeye geldiler. 'Çalışıyor!' dedi Kunduz. 'Misk Sıçanı denememe yardım etti.' Herkes sevinçle bağırdı. Kunduz, Misk Sıçanı'na saat şeklinde küçük bir ahşap rozet verdi. 'Yardımın için,' dedi. Misk Sıçanı rozeti çantasına bağladı. 'Birlikte düzelttiğimiz için çok sevindim,' dedi. Gölet mutlu seslerle doldu.

O günden sonra Kunduz su saatini her gün kullandı. Ne zaman çalışacağını, ne zaman dinleneceğini biliyordu. Ayrıca icatların başta mükemmel olmadığını da biliyordu. Denenmeleri gerekir. Ve arkadaşlara ihtiyaçları vardır. 'Saat bir arkadaş gibidir,' dedi Kunduz. 'İlgi ve sabır ister.' Misk Sıçanı başını salladı. 'Ve biraz da takım çalışması,' diye ekledi.

Kunduz ve Misk Sıçanı en iyi arkadaş olarak kaldılar. Sık sık göletin kenarında oturup su saatini izlerlerdi. 'Sırada ne icat edeceksin?' diye sordu Misk Sıçanı. Kunduz sırtıttı. 'Belki bir su çarkı,' dedi. 'Denememe yardım eder misin?' Misk Sıçanı güldü. 'Elbette!' dedi. Ve ne yaparlarsa yapsınlar, birlikte deneyeceklerini biliyorlardı.

Böylece kunduzun yüzen saati kusursuz zamanı gösterdi ve gölet daha mutlu bir yer oldu. Kunduz, denemenin bir angarya değil, bir şeyleri daha iyi yapmanın yolu olduğunu öğrendi. Tekrar tekrar yapılan küçük düzeltmelerin başarıya dönüştüğünü öğrendi. Ve en önemlisi, denemene yardım eden bir arkadaşın bir hazine olduğunu öğrendi. Son.